

# РЕШЕНИЕ

№ 27362

гр. София, 07.07.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в**  
публично заседание на 07.04.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Анета Юргакиева**

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **1271** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.73, ал.4 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ).

Образувано е по жалба на Националния осигурителен институт /НОИ/, представляван от управителя В. К. – Н., срещу Решение за определяне на финансова корекция № ФК-2026-380/22.01.2026г., издадено от ръководителя на Управляващия орган (УО) на Оперативна програма „Добро управление“ (ОПДУ), с което е наложена финансова корекция в размер на 10 % върху допустимите, засегнати от нарушението разходи по сключения договор № 1005-40-100 от 19.12.2022 г. с изпълнител „А1 България“ ЕАД.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение поради издаването му в нарушение на материалния закон, при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с целта за на закона. Конкретно се сочи, че административният орган не е направил анализ на предмета на обществената поръчка, на естеството и обхвата на дейностите по нея и връзката им със заложеното изискване към участниците в процедурата да имат въведена и сертифицирана система за управление на околната среда. Твърди се, че има вътрешно противоречие в мотивите на акта. Прави се оплакване, че ръководителят на УО не е обсъдил посочената във възражението съдебна практика. Жалбоподателят се позовава на Решение от 31.03.2022г. по дело С-195821 на Съда на Европейския съюз /СЕС/. Искане се отмяна на оспореното Решение № ФК-2026-380/22.01.2026г. и присъждане на сторените разноски.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрисконсулт Г., който поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена по съображенията, изложени в нея.

Ответникът – ръководителят на УО на ОПДУ изразява чрез юрисконсулт К. становище за неоснователност на жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

Националният осигурителен институт е бенефициер на безвъзмездна финансова помощ по договор АДФП № BG05SFOP001-1.008-0001-C07 от 16.04.2019 г. за изпълнение на проект с наименование: „Развитие и въвеждане на Институционалната архитектура на НОИ за приоритетни процеси, свързани с пенсиите, и предоставяне на електронни административни услуги“, финансиран по Оперативна програма „Добро управление“.

При изпълнението на договора е проведена процедура за определяне на изпълнител на обществена поръчка с предмет: „Надграждане на съществуващите дискови масиви на НОИ“, с уникален номер 00145-2022-0206.

Съгласно раздел 111.1.3 от обявлението и т. 111.3.3 от документацията участниците следва да прилагат системи или стандарти за опазване на околната среда, съгласно чл. 63, ал. 1. т. 11 от ЗОП. Участниците следва да са сертифицирани за внедрена система за управление на качеството съгласно БДС EN ISO 14001:2015 или еквивалент, с обхват на сертификация сходен или включващ предмета на обществената поръчка, в съответствие с чл. 64, ал. 5 от ЗОП. Под обхват „сходен“ с предмета на обществената поръчка следва да се разбира предмет, включващ доставка, осигуряване на сервизно обслужване и/или гаранционна или извънгаранционна поддръжка на информационни и/или комуникационни системи, софтуер и хардуер, и/или запамятаващи устройства или еквивалентен. Изискването се доказва със заверено от участника копие на валиден сертификат за внедрена система за опазване на околната среда - БДС EN ISO 14001:2015 (или еквивалентен).

В резултат на проведената процедура е сключен договор № 1005-40-100 от 19.12.2022 г. с изпълнител „А1 България“ ЕАД.

Във връзка с получен от ръководителя на УО окончателен одитен доклад от Изпълнителна агенция „Одит на средствата от Европейския съюз“ е извършен последващ контрол за законосъобразност на проведената обществена поръчка.

С писмо от 13.01.2026г., изпратено чрез ИСУН, бенефициерът е уведомен за констатирано нарушение и стартирането на производство по чл. 73 от ЗУСЕФСУ, както и за възможността да представи възражение.

В отговор е подадено възражение с изх. № 1029-40-274#2 от 21.01.2026 г., което е разгледано, но е прието за неоснователно.

На 22.01.2026г. И. Д. П. - директор на дирекция „Добро управление“ в Администрацията на Министерския съвет в качеството на ръководител на УО на ОПДУ издала оспореното Решение № ФК-2026-380/22.01.2026г., с което на НОИ е наложена финансова корекция в размер на 10 % върху допустимите разходи по сключения договор № 1005-40-100 от 19.12.2022 г. с изпълнител „А1 България“ ЕАД за нередност по т. 11, б. „а“ от Приложение № 1 към чл. 2. ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (Наредбата за посочване на нередности, Наредбата).

Мотивите, при които е издаден административният акт, са следните:

Според ръководителя на УО при провеждането на поръчката е въведено ограничително изискване. Като такова е преценено изискването участниците да прилагат системи или стандарти

за опазване на околната среда, като следва да са сертифицирани за внедрена система за управление на качеството съгласно БДС EN ISO 14001:2015 или еквивалент, с обхват на сертификация сходен или включващ предмета на обществената поръчка, в съответствие с чл. 64, ал. 5 от ЗОП.

Според ръководителя на УО, М. стандарт ISO 14001 „Система за управление на околната среда“ посочва изискванията към системата за управление на околната среда, като очертава рамката, която организацията трябва да следва, за да създаде ефективна система за управление на околната среда. Той осигурява приложими инструменти за организации, които искат да идентифицират и контролират своето въздействие върху околната среда и непрекъснато да подобряват екологичните си показатели. Предимствата за организацията от внедряване и сертифицирането съгласно ISO 14001 се състоят в подобряване на управлението на екологичния риск в организацията, подобряване на контрола върху суровините и енергията, намаляване на разхода за управление на отпадъците, предоставя гаранция, че организацията спазва законовите изисквания, касаещи околната среда и др.

В случая ръководителят на УО е счел, че с оглед предмета на поръчката (надграждане на съществуващи дискови масиви) не е необходимо за изпълнението ѝ участниците в процедурата да имат въведена и сертифицирана система за управление на околната среда. Посоченото изискване не е съобразено с предмета на възлагане - доставка и имплементиране на дискови масиви, мрежова инфраструктура и софтуер; доставка и прилагане на лицензи и интерфейси за надграждане и разширение на съществуваща мрежова инфраструктура; монтаж, инсталация, конфигурация и пускане в експлоатация на всички доставени нови компоненти и носители на данни; проектиране, планиране и реализация на цялостно оптимизиране и реорганизиране на инфраструктурата за съхранение и управление на данни; миграция на данни от налични дискови масиви, изготвяне на подробна техническа документация и обучение на персонал, гаранционна поддръжка и др. Изложено е, че доставянето на оборудването от предмета на поръчката и извършването на свързаните с това услуги може да се изпълни и от доставчици, които не са сертифицирани по ISO 140001, поради което необосновано са възпрепятствани да участват в процедурата. Посочено е, че задължението на изпълнителя за спазване на всички правила и изисквания, свързани с опазването на околната среда, произтича от приложимите действащи нормативни актове, което е посочено и в договора за обществена поръчка. Изтъкнато е, че в предмета на обществената поръчка не са посочени изрични изисквания във връзка с третиране на пряко свързаните с предмета на обществената поръчка отпадъци от излязло от употреба електрическо и електронно оборудване, както и опаковките от доставеното ново електронно оборудване и тези от подменено дефектирало такова (през периода на гаранционна поддръжка), като предметният обхват на сключения договор за обществена поръчка също не сочи подобни изисквания. В този смисъл изискването се явява неотнормируемо към предмета на поръчката и не е необходимо за изпълнението ѝ, респективно води до необосновано ограничение на участието на лицата в процедурата.

Предвид изложеното, ръководителят на УО е направил заключение, че необосновано е ограничено участието на икономически оператори и че въведеното изискване има разубеждаващ ефект за участие в процедурата, в подкрепа на което е фактът, че е подадена само 1 оферта.

Приел е, че са нарушени разпоредбите на чл. 2, ал. 2 и чл. 59, ал. 2 от ЗОП и че това нарушение има финансово отражение, но поради естеството на нарушението е невъзможно да се даде количествено изражение на финансовите последици.

Нарушението е квалифицирано като нередност по т. 11, буква а) от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности - нередността се отнася до критерии или условия,

които не са дискриминационни по национален/регионален/местен признак, но водят до ограничаване на достъпа на кандидатите или на участниците до конкретната процедура за възлагане на обществена поръчка/процедура за избор с публична покана. За да се определи финансовото влияние на нарушението ръководителят на УО е взел предвид, че в процедурата е получена само една оферта, т.е. не е налице минимално ниво на конкуренция.

Правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена е в срок, срещу акт, за който изрично е предвидено, че подлежи на съдебен контрол, при наличие на правен интерес от оспорването.

По същество е неоснователна.

Съгласно чл. 73, ал. 1 ЗУСЕФСУ, финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. Видно от приложената по делото Заповед № Р-12/20.01.2020г. на министър-председателя на Република България, издалата оспореното решение И. П. – директор на Дирекция „Добро управление“ в администрацията на Министерския съвет е определена да осъществява функциите на ръководител на УО на ОПДУ. С оглед на това, процесното решение е издадено от компетентен орган.

Спазени са изискванията за форма, в това число относно мотивирането на административния акт чрез посочване на фактическите и правни основания за издаването му. Неоснователни са твърденията за противоречие в мотивите - изложените от ръководителя на УО мотиви са ясни, подробни, последователни и логични.

Стриктно са спазени и административнопроизводствените правила - жалбоподателят е бил уведомен за констатираното нарушение и предстоящото налагане на финансова корекция, като му е предоставен двуседмичен срок за възражения. Бенефициерът е упражнил това си право и възраженията му са обсъдени от административния орган. Неоснователни са и оплакванията, че ръководителят на УО не е обсъдил посочената във възражението съдебна практика /решения на ВАС/, доколкото той е изложил принципно споделимия довод, че тази практика не е обвързваща, а и конкретно относима към разглеждания случай. Що се отнася до посоченото и в жалбата до АССГ решение на СЕС по дело С-195/21 г., то е изрично разгледано и обсъдено от ръководителя на УО, като по същество е прието, че направените изводи не влизат в противоречие с него.

Спорът е основно относно материалната законосъобразност на решението и се свежда до това дали при възлагането на обществена поръчка са извършени нарушения на чл.59, ал.2 и чл.2,ал.2 от ЗОП, съответно осъществена ли е сочената нередност по т.11, б. „а“ от Приложение № 1 към чл.2, ал.1 от Наредбата за посочване на нередности.

Констатациите и изводите на административния орган са обосновани и в съответствие с материалния закон.

В чл.2, ал.1 от ЗОП са закрепени основните принципи, при които следва да се осъществява възлагането на обществените поръчки, а именно: равнопоставеност и недопускане на дискриминация; свободна конкуренция; пропорционалност; публичност и прозрачност. В ал. 2 на разпоредбата е установена забраната възложителите да ограничават конкуренцията чрез включване на условия или изисквания, които дават необосновано предимство или необосновано ограничават участието на стопански субекти в обществените поръчки и които не са съобразени с предмета, стойността, сложността, количеството или обема на обществената поръчка.

Чл.59, ал.2 от ЗОП дава възможност на възложителя да определи по отношение на кандидатите или участниците критерии за подбор, които се отнасят до годността (правоспособността) за упражняване на професионална дейност, икономическото и финансовото състояние и техническите и професионалните способности. Ал.2 на разпоредбата обаче ограничава

възложителите да използват само критериите за подбор по този закон, които са необходими за установяване на възможността им да изпълнят поръчката, като поставените критерии трябва да са съобразени с предмета, стойността, обема и сложността на поръчката.

В случая предметът на обществената поръчка е надграждане на съществуващите дискови масиви на НОИ, което включва доставка и имплементиране на дискови масиви, мрежова инфраструктура и софтуер; доставка и прилагане на лицензи и интерфейси за надграждане и разширение на съществуваща мрежова инфраструктура; монтаж, инсталация, конфигурация и пускане в експлоатация на всички доставени нови компоненти и носители на данни; проектиране, планиране и реализация на цялостно оптимизиране и реорганизиране на инфраструктурата за съхранение и управление на данни; миграция на данни от налични дискови масиви, изготвяне на подробна техническа документация и обучение на персонал, гаранционна поддръжка и др.

Видно е, че изискването към участниците да имат внедрени системи или стандарти за екологично управление съгласно действащите стандарти не е пряко свързано с така описания предмет на поръчката и дейностите, които са обхванати от него. Посоченото изискване категорично не е необходимо за изпълнението на поръчката, респективно за установяване на възможността на потенциалните кандидати да я изпълнят. В този смисъл обосновано е посочено в решението, че доставянето на оборудването и извършването на свързаните с това услуги може да се изпълни и от доставчици, които не са сертифицирани по ISO 14001:2015.

Жалбоподателят не отрича, че доставката на оборудване сама по себе си не оказва негативно въздействие върху околната среда, но се е опитал да обоснове косвена връзка с предмета на поръчката, с оглед необходимостта от осъществяване на адекватен контрол при последващото имплементиране, диагностика и гаранционно обслужване, при което изпълнителят следва да е наясно с правилата за работа с отпадъците и потенциалните рискове за околната среда. Както обаче правилно ръководителят на УО е посочил, задължението за спазване на всички правила и изисквания, свързани с опазването на околната среда, произтича от действащото законодателство. След като възложителят не е въвел никакви специфични или по-високи изисквания по отношение третирането на отпадъците, принципното и общовалидно задължение за спазване на правилата, произтичащи от действащите нормативни актове, не може да обоснове необходимост за определена сертификация. Хипотетичната възможност в хода на извършваната диагностика и възстановяване на състоянието на дефектирало оборудване да бъде установено наличието на отпадъци, които налагат да бъдат третирани по специален начин, категорично не може да обоснове необходимост да се изисква от участниците притежаване на сертификат по ISO 14001:2015. Доколкото се касае само за някаква евентуална, абстрактна възможност, изискването за сертифициране по ISO 14001:2015, мотивирането с нея, се явява непропорционално и в крайна сметка - необосновано.

На последно място, тезата на жалбоподателя не може да бъде съдържателно аргументирана и с решението на СЕС по дело С-195/21, според което се „допуска възможността в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка възлагащият орган да наложи като критерии за подбор, свързани с техническите и професионалните способности на икономическите оператори, изисквания, които са по-стриктни от минималните изисквания, поставени от националната правна уредба, стига такива изисквания да са необходими, за да се гарантира, че кандидатът или оферентът има техническите и професионалните способности да изпълни възлаганата поръчка, да са свързани с предмета на поръчката и да са пропорционални на този предмет. Също и че възлагащия орган разполага с известна свобода за да определи кои изисквания за участие в процедурата счита за необходими, за да се гарантира, че участникът има както

правните и финансови възможности, така и техническите и професионални способности да изпълни поръчката.“ В случая възложителят не е обосновал изначално, а и в настоящото производство, наличието на реална, действителна необходимост от залагането на разглежданото изискване за целите на изпълнение на поръчката.

При това положение се потвърждава се констатацията, че в процедурата е нарушен чл. 59, ал. 2 от ЗОП, което е довело до необосновано ограничаване участието в нея на стопански субекти, като по този начин е ограничена конкуренцията. Този извод категорично се подкрепя от факта, в процедурата е получена само една оферта. Осъществена е нередност по т.11, б. „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 на Наредбата за посочване на нередности, за законосъобразно е определена финансова корекция по пропорционалния метод в размер на 10% от стойността на засегнатите от нарушението признати за допустими разходи, тъй като не е осигурено дори минимално ниво на конкуренция.

Предвид изложеното, оспореното решение се явява законосъобразно по всички критерии на чл.146 от АПК и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора следва да бъде уважена претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III отделение, 51-ви състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК

#### РЕШИ:

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на Националния осигурителен институт срещу Решение за определяне на финансова корекция № ФК-2026-380/22.01.2026г., издадено от ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ .

**ОСЪЖДА** Националния осигурителен институт да заплати на Администрацията на Министерския съвет юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро.

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от получаването му .

СЪДИЯ: